

OL133

2. neděle velikonoční C

Dě-kuj-te Ho-spo-di-nu, ne-bot' je do-brý, je-ho mi-lo-sr-den-ství tr-vá na vě-ky.

[Ž 118 (117),1]

R.

Ž 118 (117)

1. Nechť řekne dům	Iz - ra - e - lův:	*	„Jeho milosrdenství trvá	(na	vě - ky.“
2. Nechť řekne dům	Á - ró - nův:	*	„Jeho milosrdenství trvá	(na	vě - ky.“
3. Nechť řeknou ti, kdo se bojí	Ho - spo - di - na:	*	„Jeho milosrdenství trvá	(na	vě - ky.“ R.
4. Kámen, který stavitelé	za - vrh - li,	*	stal se kvádrem	(ná -	rož - ním.
5. Hospodinovým řízením se tak	sta - lo,	*	je to podivuhodné v našich	(o -	čích.
6. Toto je den, který učinil	Ho - spo - din,	*	jásejme a radujme se	(z ně -	ho! R.
7. Hospodine, dej	spá - su,	*	Hospodine, popřej	(zda -	ru!
8. Požehnaný, kdo	při - chá - zí	*	v Hospodinově	(jmé -	nu.
9. Žehnáme vám z Hospodinova	do - mu.	*	Bůh je Hospodin a dopřál nám	(svět -	lo. R.